

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Høimesse-Psalmer til Kirkeaarets Helligdage af B. S. Ingemann

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Høimesse-Psalmer til Kirkeaarets Helligdage af B. S. Ingemann", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University.
Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1825_422_3-intro-shoot-idm63.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ingemanns salmer og Grundtvigs anmeldelse

I sommeren 1825 udkom B.S. Ingemanns salmesamling, *Høimesse-Psalmer til Kirkeaarets Helligdage*. I juli sendte Ingemann bogen til sin ven Grundtvig, med hvem han førte en personlig og intens brevveksling. I følgebrevet skrev Ingemann bl.a.:

Du er af alle mine Venner den, jeg nødigst vilde række en Salmebog, hvorom jeg ikke i det mindste selv haabede og trode, at den var en tro kristelig Gjenklang af mine bedste og inderligste Følelser, og at den med Guds Hjælp kunde være til Opbyggelse og Velsignelse for fromme kristelige Gemytter. Hvorvidt jeg i det hele har opnaaet Hensigten, vil Fremtiden lære [dvs. vise] (Grundtvig & Ingemann 1882, s. 66).

Efter omtale af begrænsninger og mangler ved salmerne sluttede Ingemann sin præsentation af salmesamlingen med: "Og nu i Guds Navn læs, og sig mig din Mening uden Forbeholdenhed og uden Skaansel, hvor du tror, jeg har fejlet eller slumret!" (Grundtvig & Ingemann 1882, s. 67).

Sin mening om salmesamlingen gav Grundtvig efterfølgende tilkende, dels privat i et brev til Ingemann (Grundtvig & Ingemann 1882, s. 68 f.), dels i en form, der var egnet for offentligheden, anmeldelsen af "Høimesse-Psalmer til Kirkeaarets Helligdage af **B. S. Ingemann**". Anmeldelsen stod trykt i *Theologisk Maanedsskrift*, bind 3, 2. hæfte (s. 156-162), som udkom den 10. november 1825. Den er skrevet i en billedrig og essayistisk stil, hvor associationer fører fra et emne videre til det næste, som igen introducerer nye perspektiver. Mange emner berøres, og ud over omtalen og vurderingen af Ingemanns udgivelse indeholder den vægtige udtalelser om salmebøger og om poesi i salmer. Sammen med anmeldelsen fra 1827 af P.A. Fengers udgave af Thomas Kingos salmer står anmeldelsen af Ingemanns *Høimesse-Psalmer* som et centralt udtryk for Grundtvigs salmeæstetik (se "[Anmeldelse af] Psalmer og aandelige Sange af Thomas Kingo, samlede og udgivne af P.A. Fenger").